

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

JUNY 2018 N° 95

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

Editorial

Els dies 28 d'abril a l'1 de maig va tenir lloc la **XXXII Trobada** de l'associació, aquest any organitzada pels nostres socis Francesc Llorà i Marta Picas dels **Llamecs del Llémna**. Varen ser 4 dies a La Garrotxa, terra de llegendes, concretament a les **Planes d'Hostoles**, des d'on cada dia fèiem sortides radials. Això va permetre que molts socis poguessin participar-hi un, dos, tres o els quatre dies que va durar.

Volem agrair la paciència dels organitzadors, perquè va ser tot un trencaclosques quadrar llocs per dormir, esmorzars, dinars, sopars, etc... Els que heu organitzat alguna sortida ja sabeu de què us parlo... Les rutes varen oscil·lar entre els 23 i 42 quilòmetres, depenent dels dies, això sí, totes elles molt treballades. Vàrem passar per boscos de roures, pins, fagedes espectaculars com la d'en Jordà, volcans, racons amb màgia com les Roques Encantades, vam travessar algun riu d'aigües transparents. Tot això va fer que gaudíssim d'uns dies fantàstics i amb moltes ganes de tornar-hi.

Des de l'associació volem agrair la col·laboració de tots els socis, tant els que organitzeu com els que participeu a les rutes, perquè, gràcies a tots vosaltres, l'AMAC, cada dia, és més coneguda arreu de Catalunya... i del món !!!

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2018

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Juny	9 i 10	Cerdanya	Esteve Costa
Juliol	7 i 8	Sant Joan de l'Erm	AMAC
Agost	12al 18	Pirineu Atlàntic	AMAC
Setembre	1 i 2	AUTONOMIA	AMAC
Setembre	15 i 16	Cassà de la Selva	Jesús Soler
Octubre	12, 13 i 14	XXX Cavall de Ferro - Osona	Joan Silva i Judith Torrens
Novembre	10 i 11	Terres de l'Ebre	Joan Pi
Desembre	1	ASSEMBLEA GENERAL	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

SORTIDA PER L'ALT PENEDEÈS, TERRA DE VINYES...

*El passat cap de setmana del 17 i 18 de març, va tocar la ruta pel Penedès.
Una ruta d'uns 53 quilòmetres en dos dies i una dificultat mitjana.*

Al lloc de concentració va ser el Merendero de la Bleda, on, un cop vam esmorzar una molt bona coca, cafès i suc, vam enfilar cap el Barri de La Torre i vam entrar en una zona boscosa entre senders i corriols que ens va portar cap a Roca Vidal i els Navegants, on vam parar a fer un bon dinar, que aquest cop no era de "Cal Dursu", si no amb una taula gran ben parada! Ens van treure safates d'embotits, truites, mandonguilles amb sípia i fruita. Tot i el bon dinar, la pluja ens va esgarrar l'àpat i ja no ens va deixar fins a la nit. Sort que sempre anem preparats i, entre "xubasqueros" i capelines, vam continuar el camí cap a Pontons i directes a la casa de colònies "Cal Diable", on passaríem la nit. El diumenge, després d'un bon esmorzar, vam sortir direcció a El Mirador i Santuari de Santa Maria de Foix, on vam tenir el privilegi de gaudir d'unes vistes excepcionals. Vam agafar un corriol amb un pendent bastant pronunciat fins arribar a Torrelles de Foix, passant per Sant Martí Sarroca i arribant altre cop a La Bleda.

Estiraments abans de sortir.

Corriols i vinyes.

VOLTAR PER CATALUNYA: SORTIDA PER L'ALT PENEDE'S

L'anecdòtic d'aquesta sortida és que la família Garcia-Olmos vam poder gaudir plegats de la ruta, doncs estàvem al costat de casa i va poder venir en Roger, però, com passa amb el mini- Juanjo, no el vam veure en tota la sortida, més que a l'hora de sopar, dormir i esmorzar !!

El diumenge vam celebrar l'aniversari del "Maestro", amb tota la seva família i va bufar moltes espelmes, i esperem que en bufi moltes més amb tots nosaltres.

Agrair a en Magí i la Rosa perquè ens van trobar uns senders i corriols molt "xulos" i vam poder gaudir d'unes vistes meravelloses. I van estar pendents de tot i de tothom...

Moltes gràcies i ens veiem a la propera ruta...

ESTHER OLMOS RAVENTÓS

vistes meravelloses.

Que no falti la de grup.

XXXII TROBADA: LES PLANES D'HOSTOLES (LA GARROTXA)

100 % Garrotxa en estat pur! podria ser el títol de la Trobada d'aquest any. Perfectament organitzada pels **LLAMPECS DEL LLÉMENA**, durant quatre dies vam tenir la sort de poder gaudir de La Garrotxa de la mà de la seva gent que la coneixen i l'estimen.

Els Llampecs del Llémena van traçar unes rutes pensades per visitar els racons més carismàtics de la comarca. Fagedes, volcans, roques encantades, gorgs, monestirs i ermites van anar desfilant entre corriols, prats i boscos. La pluja, que en algun moment va acompanyar les sortides, va servir per fer que els paisatges tinguessin encara més encant.

No us perdeu aquest territori, aprofiteu els tracks i reserveu-vos uns dies a cavall per la zona. Ah! Afegiu bons allotjaments i bon menjar... i molt bona acollida!!

Fagedes.

XXXII TROBADA

LA PRIMERA TROBADA

Els passats dies 28, 29, 30 d'abril i 1 de maig, els Llampecs de Llèmena van ORGANITZAR la sortida de l'AMAC.

Ens van presentar la seva terra, La Garrotxa, i vam gaudir d'uns paratges espectaculars i uns colors dels camps i dels boscos que ens van meravellar a tots.

Els que vam arribar divendres a Les Planes d'Hostoles, vam deixar els cavalls i remolcs en el camp del Francesc, i ens vam instal·lar als bungalows del càmping (unes casetes de fusta molt ben equipades i confortables). Un cop instal·lats, vam anar a sopar a Amer a una masia típica de la zona on vam gaudir d'un bon àpat. Després d'anar a veure i donar fenc i aigua als cavalls, vam anar a dormir i preparar-nos per la ruta del dissabte.

Ens vam aixecar ben aviat i vam gaudir d'un bon esmorzar on vam tastar el pa i els embotits de la zona.

El temps ens va permetre admirar els camps i els boscos del paisatge i vam parar per dinar a Les Roques Encantades, un indret màgic amb unes pedres gegants que amaguen un munt d'històries i llegendes.

El trajecte fins arribar-hi era tan bonic que anàvem tots amb els ulls ben oberts per no perdre ni un sol detall de la immensitat d'aquells paratges. En tot moment els organitzadors estaven pendents de tot i ens anaven explicant tots els racons fins on ens arribava la vista. Vam gaudir de la sortida i, en tornar a Les Planes d'Hostoles, tots vam comentar que se'ns havia fet curt i que bonic era el paisatge! Després de deixar els cavalls arregladets amb menjar i aigua, vam gaudir d'un bon sopar i una agradable tertúlia al restaurant La Caseta.

L'endemà ens esperava la "ruta estrella". Vam anar a la zona volcànica, un paisatge ben diferent del de la jornada anterior.

El misteri d'aquella terra volcànica ens va envoltar a tots i vam gaudir del canvi de color de la terra. El temps ens feia recordar que la pluja ens acompanyaria però, malgrat que alguns ens vam mullar més que altres, no treia bellesa a aquells paratges.

I vàrem començar a endinsar-nos a la meravellosa i coneguda Fageda d'en Jordà. La pluja, la verdor dels arbres i els matolls i el soroll dels passos dels cavalls li donaven un aire a conte de fades. Anàvem tots molt callats perquè no volíem perdre ni un segon aquella sensació.

Vàrem dinar a un bon restaurant de la zona i, en el meu cas, malauradament, després d'aquell dinar, se m'acabava la sortida. Havíem de tornar a casa.

Vull agrair a l'AMAC l'oportunitat que ens dóna per conèixer els racons del nostre país juntament amb la nostra passió, els cavalls. Agrair i destacar la bona organització dels Llampecs. Moltes gràcies a la Marta, al Francesc, Al Josep i a tots aquells que vàreu preparar aquesta preciosa sortida. Felicitats per la bona organització i per ensenyar-nos i deixar-nos gaudir de la vostra terra.

Hem conegut La Garrotxa per dins aquesta primavera i, personalment, m'encantaria repetir-ho més endavant a la tardor i gaudir-ne de la gran varietat de colors que ens pot oferir.

Sé que el dilluns i dimarts les rutes van ser tan boniques com les dels dies anteriors i que el sol us va acompanyar !! M'ha quedat pendent, però espero conèixer-les algun dia.

De nou, només us puc donar les gràcies Llampecs, per tot!!

LÍDIA CAPARRÓS

Volcans.

XXXII TROBADA: LA PRIMERA TROBADA

Roques encantades.

Camps de verd i groc

Rieres i rierols.

ACTIVITATS

ELS SOCIS FAN COSES...

Els socis d'AMAC es mouen i omplen d'activitats tots els dies de l'any. Un bon nombre participen en les sortides proposades per l'associació, però també en tenim que fan rutes "fora calendari", obrint-ne de noves, seguint-ne de conegudes, fent estades per conèixer llocs especials, però també en tenim que ho combinen amb modalitats més "especials": fer representacions històriques, com els Miquelets, que posen en marxa una batalla d'Almansa on no falta detall, o mantenir tradicions que es podrien perdre. Altres, busquen la part esportiva de les marxes i practiquen

el TREC... Hi ha activitats per a tots els gustos i, en totes, els cavalls hi són fonamentals i imprescindibles. Aquí en teniu una mostra !!!

- BATALLA D'ALMANSA
- ALMERIA (CABO DE GATA)
- CAMINO DE SANTIAGO
- TREC i RETAULE DE SAN JOSEP

Recordeu que la revista és vostra i ens podeu fer arribar els vostres escrits.

Continuarà...

1 BATALLA D'ALMANSA: Recreació històrica i maneig del cavall

Aquest passat 23 d'abril es va realitzar una nova edició de la Recreació de la Batalla d'Almansa. Miquelets de Catalunya hi va participar, com a exèrcit català de l'època, i amb aquests, el Regiment de Cuirassers de Cavalleria de Sant Jordi del que en formen part alguns socis d'AMAC, en Toni Guevara i jo mateix.

No vull explicar la batalla i el que va significar: és un esdeveniment prou conegut i hi ha força fonts bibliogràfiques sobre el tema. Tant sols destacar que fou la principal batalla en la guerra de Successió Espanyola i que va marcar el destí d'Espanya.

Voldria en aquest escrit donar la importància que té el mèrit dels cavalls en participar en aquets tipus de recreacions, ja que el maneig es fa en unes condicions totalment adverses per a ells, quantitat d'estímul que, en condicions de llibertat, evitarien amb la fugida. En la recreació es reviu les condicions pròpies d'una batalla: un gran camp, quatre-cents recreadors, trets de canons, fusells i granades, fum, cridòria, banderes i tot un entorn hostil i agressiu, en definitiva, un lloc on qualsevol cavall no voldria estar en aquestes condicions. Doncs així s'ha de fer el maneig dels cavalls que ha de ser segur, tranquil i eficient, tant per als genets i cavalls, com per a l'espectador que ens envolta, però al mateix temps ser capaços de recrear accions pròpies d'una batalla.

Els socis de l'AMAC estem habituats al maneig dels cavalls en diferents circumstàncies, però segurament no en unes de tan adverses. Tot plegat, a més, s'ha de fer de manera que als cavalls no els suposi un patiment o estrès. Tenim la sort que els cavalls tenen la capacitat d'adaptar-se a situacions noves i desconegudes amb una mica de treball previ d'insensibilització i lideratge. Per aquest aprenentatge apliquem mètodes etològics de maneig natural, cosa que finalment ens permet fer les accions de recreació amb molta més seguretat i benestar per al cavall, a l'hora que tot aquest aprenentatge de cavalls i genets ens facilita encara més la realització de rutes amb cavalls molt acostumats a imprevistos i escarafalls, el que minimitza els riscos per a uns i altres.

Agraïr als nostres cavalls la paciència per aguantar les nostres dèries de recreació i la seva col·laboració indispensable. Unes fotografies per mostrar-vos les situacions de la batalla!

LLUÍS SAGRISTÀ

A punt per la càrrega

Fum i cridòria.

ACTIVITATS: ELS SOCIS FAN COSES

2 RUTA "LAS PLAYAS VIRGENES DE ANDALUCIA"

Parc Natural del Cabo de Gata

Protagonista el mar.

Dies: 1 al 8 d'abril de 2018 Com a nova experiència de turisme eqüestre, alguns socis de l'AMAC hem assistit a una ruta organitzada comercialment. Manolo Ruiz, titular de l'empresa Cabacci, fa de guia i ven rutes amb els seus cavalls, per les províncies d'Almeria i Granada. Les platges del Cabo de Gata i Sierra Nevada en són alguns dels escenaris, que, com sabem, també han estat triats per coneguts directors de cinema per al rodatge de pel·lícules com "Indiana Jones", "La guerra de las galaxias", "Lawrence d'Arabia" o "Por un puñado de dolares" ...

Manolo Ruiz ha viscut bona part de la seva vida a Catalunya i, per tant, parla perfectament català, i ha conformat un grup format per una americana, una anglesa, una italiana, un francès, sis alemanys/es i tres catalans. No cal dir-ho, hem pogut practicar idiomes !

Des del primer moment, hi va haver una bona harmonia, col·laboració i complicitat fets que van ajudar molt a aconseguir gaudir d'aquesta setmana, i fer noves amistats.

L'organització ha estat correcta en tot moment, començant per la recepció dels participants, amb les presentacions i, tot seguit, amb la distribució dels cavalls d'acord amb el criteri de la diferent experiència i característiques físiques dels genets.

La ruta va ser variada, per uns paisatges espectaculars, de pel·lícula, com ja hem dit abans, sent el protagonista principal, **el mar**, i vam tenir l'ocasió de poder galopar per les platges, aprofitant que, en aquesta època de l'any, encara hi havia poca gent.

També ho vam fer per les rieres seques, transformades en corriols

serpentejants amb un terra de sorra molt còmode per als nostres cavalls.

Poblacions com Las Negras, San José, Isla del Moro, Rodalquilar amb les seves mines on es va extreure or fins fa unes dècades, platges de Monsul, Genoveses, El Playazo, Cala del Cuervo, el volcà de Majada Redonda, el Cortijo del Fraile i el Valle de las Hortichuelas són alguns dels llocs per on vam passar i visitar.

Els pícnic a peu de platja i en altres paratges idíl·lics, servits pels col·laboradors del Manolo, i també els allotjaments en bons hotels i els menjars en restaurants típics de la zona, van acabar de "brodar" aquesta magnífica experiència, que aconsellem als nostres socis !

RAMON SAUMELL

Racons singulars.

3 CAMINO DE SANTIAGO

Cantinero y Pekín son dos caballos excepcionales. Han recorrido la increíble cifra de 586 Kilómetros en menos de 20 días. Estando siempre al raso, excepto un día que pudieron estar bajo techo. Aquí el mérito es más de los animales que nuestro. Aunque también hicieron alguna travesura de las suyas y una noche decidieron ir de paseo nocturno.

El viaje se inició desde Cervelló hasta Burgos con coche y remolque para los caballos. Después de 576 Kilómetros paramos en la estación de tren de la ciudad. ¿Qué hacemos ahora? Francisco sigue con el coche hasta Astorga para dejarlo allí, mientras yo hago noche al lado de la estación en mi tienda. Después de tomar un tentempié, voy a vigilar los caballos que no se les ocurra coger el tren y regresar a Cervelló.

A la mañana siguiente todo con normalidad, a eso de las 12 del mediodía llega mi hermano de Astorga y me cuenta que a mitad de camino ha dejado un saco de pienso para los caballos; llevamos comida encima para tres días. Así que en marcha!

Levantamos campamento en dirección a Santiago, aunque fue un poco complicado encontrar el camino. Por fin a lo lejos divisamos muchos caminantes y nos dirigimos hacia ellos. No hace falta nada más que seguirlos y contemplar el precioso paisaje entorno a la catedral de Burgos.

Primera parada en el campo con las tiendas, se nos hace de noche por haber salido tan tarde. Un poco de cena de lo que llevamos y a dormir. Al día siguiente buen madrugón, desayuno para todos y camino a Hontanas.

Durante el camino en el mes de Mayo, Cantinero, Pekín y nosotros hemos conocido a gente maravillosa de todas las nacionalidades: chinos, alemanes, italianos, ingleses, franceses y belgas. De estos últimos, a destacar una anécdota que os contaré más adelante.

Por cierto, nos cruzamos con un peregrino italiano que lleva tres meses haciendo el camino desde Italia a Santiago. Muy curioso porque en vez de mochila lleva una especie de carrito enganchado a la cintura. No sé cómo lo hace en las pendientes ...

Al tercer día llegamos al albergue el Puntido donde recogemos las credenciales del peregrino para poder ir sellando en todas las paradas que hacemos en los albergues porque las del cielo raso no se pueden sellar.

Hubo días muy duros donde las cuestas se hacían interminables, pero siempre al final aparecía un pequeño paraíso, puestos con fruta cortadita y bebida fresquita para nosotros y los caballos, por supuesto! Y por todo ello solamente la voluntad de cada uno de los peregrinos!

A la llegada del atardecer todos los peregrinos van a los distintos albergues. Algunos con los pies heridos, se hacen las curas, pero no se les quita el humor tocando la guitarra antes de acostarse. Al día siguiente nada lo detiene, 20 o 30 kilómetros más hasta el siguiente punto de encuentro. Y así todos los días, pasito a pasito con la fe de continuar y llegar a Santiago.

En fin, han sido 19 días intensos llenos de aventuras haciendo una media de 30 kilómetros diarios hasta completar los 586 totales realizados. El día más largo fue para pasar Pönferrada que hicimos 47 kilómetros.

Hemos andado mucho para que descansen los caballos y, viendo a tantos caminantes, te dan ganas de hacer lo mismo. Caballos sólo

Objectiu complert Pekín, Juan José, Francisco i Cantinero a Santiago.

Fent el camí.

los nuestros en todo el camino, así que, han sido protagonistas y muy fotografiados por todos los peregrinos.

Comentar que entre Triacastela y Sarria pierdo la cartera. Qué apuro pasé! Le estoy muy agradecido a todas las manos por las que pasó. Un ciudadano de nacionalidad belga la encontró en el refugio donde se me cayó. La pasó a manos de la Guardia Civil hasta llegar al pueblo de Sarria. Gracias también a Jordi de AMAC que se pusieron en contacto con él a través del teléfono por el carnet de socio de AMAC. Muy agradecido a todos, ya que llegó a mis manos y por sorpresa con mis euros...Gente maravillosa!

Por fin el día 20 de Mayo Cantinero, Pekín, mi hermano y yo finalizamos el camino, llegando a Santiago de Compostela.

Ha sido una gran experiencia inolvidable y con ganas de continuar!!

JUAN JOSÉ CASADO

4 EL TREC, ELS LLAMPECS DEL LLÈMENA I L'AMAC

El 10 de febrer, els **Llampecs del Llèmena**, juntament amb l'AMAC, realitzem un concurs social de TREC i ho fem en dues jornades, un entrenament el dissabte i el concurs, diumenge dia 11.

He de dir que era una data esperada per tots els que vam anar al primer clínic de TREC celebrat a les Planes d'Hostoles, perquè ens vam quedar amb moltes ganes.

Era el cap de setmana per posar en pràctica tot el que es va aprendre i el que cadascú havia assajat.

Puc parlar del meu cas en particular: vaig aprofitar totes les sortides en ruta que feia per la muntanya per practicar, buscar branques per passar per sota, troncs al terra per fer passar el cavall, pujades, baixades, després entrava a la pista, on jo mateix, al no tenir obstacles de salt, vaig fer invents casolans per saltar amb el cavall, fent el boscatge i diverses proves més

Dissabte ens vam dividir en 3 grups de 3-4 binomis, per poder practicar totes les proves de pista, maneig, salts i prova d'aïres. Intens però divertit. Encara que no ho semblava, a casa molts de nosaltres fem les coses a la nostra manera i ho fem amb molta confiança, però en un lloc nou, on la majoria som més "ruter" que practicants de qualsevol disciplina equestre, amb tota la tensió al cos, vam acabar desfets!!!

Arriba diumenge, buff! dia de concurs. Encara que sigui social, és el meu primer concurs. Ho estàvem fent bé... i aquí cometre el primer error: com que anàvem bé, em vaig "tensionar", em vaig pressionar perquè ho volia fer molt bé.

Estant amb l'Amac, amb gent del món del cavall, parlar tant, i ara ja competint, **s'aprèn molt!! però MOLT !!** A part de la gran experiència que t'emportes... no es pot explicar.

El concurs consisteix en una prova d'orientació. A les 9:30h entrava el primer concursant a la sala de mapes, on teníem un màxim de 20 minuts per copiar el mapa del recorregut i sortir a la muntanya. Al ser social, tot són camins amples, quasi sense cap dificultat, sembla senzill, veritat? doncs us puc assegurar que, a dalt del cavall, no ho és tant, dreta, esquerra, gent, cotxes, brúixola, calcular velocitat, buscar números i balises, quan es junta tot... és realment emocionant.

Molt atents.

Arribes al final i preguntes quins números heu vist, com ha anat i et diuen aquí hi havia un número o una senyal, i uooo !! és genial, quin punt!! vols tornar a sortir a fer-ne un altre !

Quan arriben tots el participants, comencem a fer una prova d'aïres -PAR-. Has de galopar durant 200 metres el més lent possible i tornar al pas el més ràpid possible. I, per últim, el PTV que és la prova d'obstacles. Aquí va venir l'error més gran. En el primer obstacle ho vam fer malament, millor dit, jo ho vaig fer malament, i, a partir d'aquest punt, ja no em vaig controlar, cavall alterat i tot surt a l'inrevés. Quan acabes i pots respirar i calmar-te, dius: què he fet? com ho he fet així? Doncs, és l'autopressió de la teva primera competició.

Solució: tornarem a competir. De fet, el dia 13 maig tenim el primer concurs oficial. Però el problema de tot això, només és un, que enganxa!!!! que continuarem i, sembla mentida, però després de fer aquests clínics i d'estar més amb els cavalls, he de dir que el meu encara va millor que abans.

Tots són punts positius, us animo a provar-ho, de veritat, qualsevol dubte contacteu amb l'Amac o amb el Llampecs, que tot són facilitats per ajudar!!! Gràcies també al Cesc, Ricard i Marta per la paciència, i a tots els que vàreu venir. Que sapiguen que el dia 13 em tocarà debutar i ja estic enganxant gent per poder fer un petit social..... i un dinaret !!

TONI QUEROL

PTV preparat.

5 L'AMAC A LA CATEDRAL DE BARCELONA PEL XXII^è RETAULE DE SANT JOSEP ORIOL

Dissabte 17 de març 2018.

Un any més, i ja en van vint-i-dos, s'ha celebrat la processó del Retaule de Sant Josep Oriol, el drama sacre que vol posar en relleu la figura del nostre sant, i que ha esdevingut nexa d'unió entre els diferents grups de la nostra comunitat. El Retaule és fruit del treball voluntari de més de cent persones entre músics, actors, traïmoies, regidors, encarregats de vestuari, tècnics de llums, coordinadors...

Aquest any hi ha novetats importants: Hem reforçat l'equip de vestuari, tenim nou decorat i **per primer cop a la història, el patge que porta el cavall de l'emissari de Roma ha estat una dona**, jo mateixa, i això m'omple d'orgull! És un petit pas més endavant en el tema de la igualtat.

Tota l'organització vol agrair la predisposició de l'AMAC per ajudar en el tema d'aconseguir cavall que era la part més difícil. Primer ho va ser en Joan Pi amb el seu cavall, l'any passat va ser l'Albert Vidal

i aquest any ha estat el meu torn amb el Fosco... Sincerament, vaig poder comprovar que es necessita un cavall amb un caràcter i temperament molt tranquils, que sigui capaç de desfilat sol, sense cap més cavall, envoltat de músics, personatges disfressats, orquestra, motos, guàrdia urbana amb llums de tots els colors...i tot això per tota la zona comercial dels voltants de la Catedral, en fi, una odissea i, com tots els membres de l'organització són conscients de l'esforç que suposa, realment ens ho agraeixen de tot cor!

Jo, personalment, vaig poder gaudir més cap al final quan ja s'havia acabat tot i vam poder "relaxar-nos" fent un tomb tranquil per la plaça de la Catedral i tenir l'oportunitat de fer-nos fotos a llocs privilegiats amb el Fosco, on d'una altra manera no haguéssim tingut l'oportunitat i de les quals us n'afegeixo algunes.

Us passo el programa amb el recorregut perquè us podeu fer-vos una idea del que us dic, je je...

Programa del dissabte, 17 de març:

11:00h Anunci del Baladrer a la Plaça del Pi
20:00h Processó del Llegat del Papa a la Plaça del Pi amb el següent itinerari: pl. Sant Josep Oriol, c. de la Palla, pl. Nova, c. Boters, c. Portaferrissa, c. del Pi, pl. Sant Josep Oriol i pl. del Pi (arribada del llegat a la Basílica).

21:00h A l'interior de la Basílica, representació del drama. Durada aproximada una hora i mitja.

MAITE I "FOSCO"

Esquerra:
Vivint el retaule.